

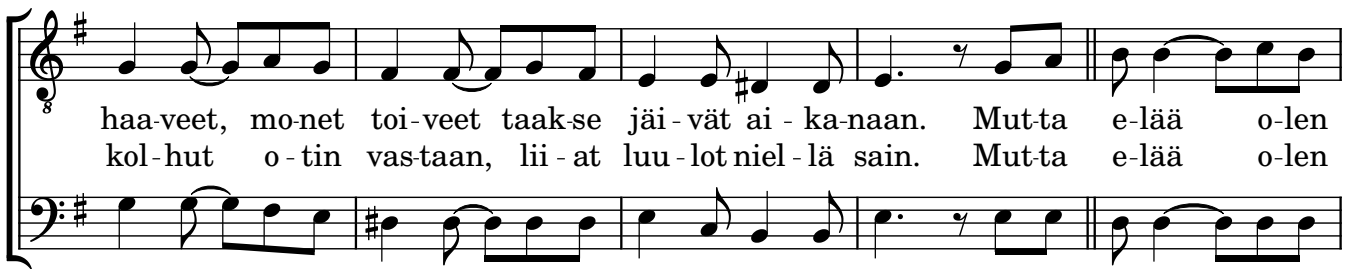
Olen saanut elää

Vexi Salmi

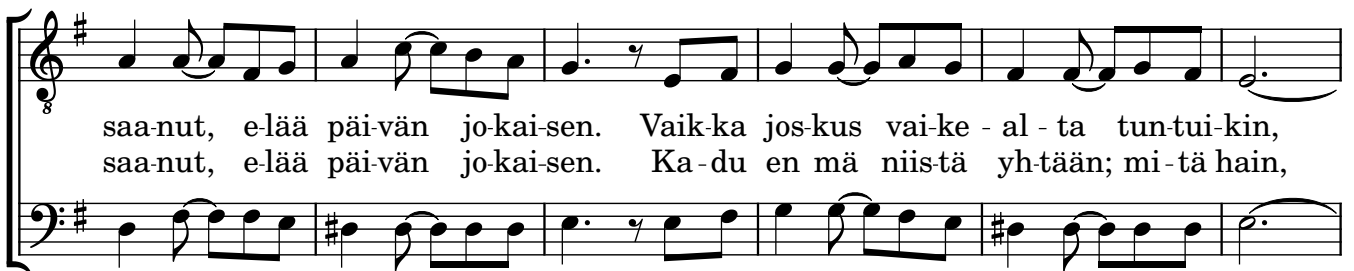
M. Wickén-I. Forsman
sov. H. Solala

O-len käy - nyt o-man tie - ni, po-lun pit - kän, mut - kik-kaan. Mo-net
Hi-oi ai - ka mo-net sär - mät, vuo-det muok-kas luon-net-tain. Mo-net

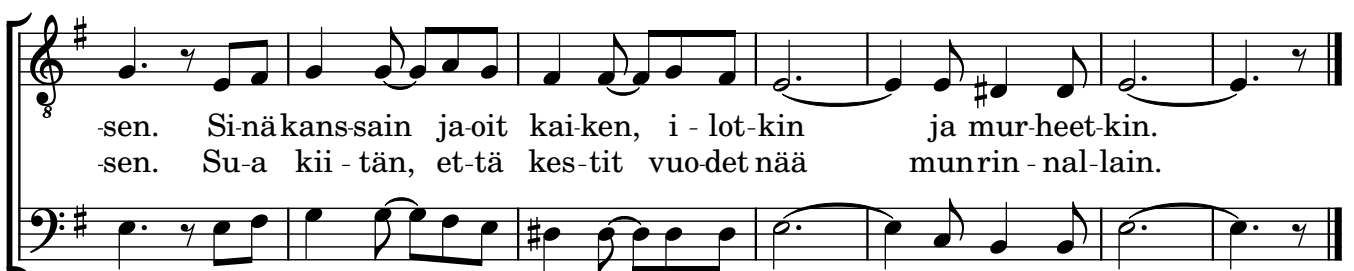
haa-veet, mo-net toi-veet taak-se jäi-vät ai - ka-naan. Mutta e-lää o-len
kol-hut o-tin vastaan, lii-at luu-lot niel-lä sain. Mutta e-lää o-len

saa-nut, e-lää päi-vän jo-kai-sen. Vaik-ka jos-kus vai-ke - al - ta tun-tui-kin,
saa-nut, e-lää päi-vän jo-kai-sen. Ka-du en mä niistä yh-tään; mi-tä hain,

mä sel - vi - sin. Sil-lä e-lää o-len saa-nut, e-lää päi-vän jo-kai-
sen myös-kin sain. Mut-ta e-lää o-len saa-nut, e-lää päi-vän jo-kai-

-sen. Si-nä kans-sain ja-oit kai-ken, i - lot-kin ja mur-heet-kin.
-sen. Su-a kii - tän, et-tä kes-tit vuo-det nää munrin - nal-lain.